

KAMNI
market

Набір скам'янілостей КОЛЕКЦІОНЕР

Скам'янілий зуб мозазавра

Мозазавр (*Mosasaurus*) — рід вимерлих плазунів підродини Мозазаврові родини Мозазаври підряду ящірок. Мало 10 видів. Мешкали під час Пізньої Крейди (Маастрихтський ярус) — 70–65 млн років тому. Вперше рештки було знайдено у 1764 році поблизу річки Маас (річка в Франції, Бельгії і Нідерландах). Звідси походить й назва цих тварин — латиною *Mosa* значить Маас, а *sauros* грецькою значить ящірка.

Загальна довжина представників цього роду коливалася від 10 до 17,5 м. За зовнішнім виглядом були схожі на суміш риби (або кита) з крокодилем. Череп був клиноподібний, масивний, морда й паща дуже витягнуті. На кожній щелепі малося зчленування, що дозволяло розширювати пащу, засіяну гострими зубами. Тулуб був кремезний. Замість лап були незвичайні, широко розставлені ластоподібні плавці, що склалися з великої кількості фаланг. У цієї тварини був сплюснений у вертикальному розрізі хвіст.

Увесь час перебували у воді, занурюючись на значну глибину. Живилися рибою, головоногими молюсками, черепахами, амонітами.

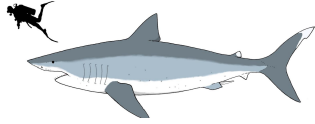

Скам'янілий зуб акули Отодус

Отод або отодус (лат. *Otodus*) - рід великих викопних акул, що населяли Землю з кінця крейдового періоду до пізнього міоцену (від 66 по 9,6 млн років тому). Їхні скам'янілі останки були знайдені в Африці, Казахстані, Росії, Японії, Індії, Європі, Австралії, Новій Зеландії та Північній Америці.

Вид *Otodus obliquus* був описаний Л. Агассісом в 1843 році

Скам'янілості Отодуса вказують на те, що це була велика ламноподібна-хижа акула. Зуби цієї акули великі, з трикутною коронкою, гладкими ріжучими краями та видимими виступами на корінні. Деякі зуби отодуса також демонструють ознаки зазубрін, що розвиваються. Ймовірно, зовні отодус нагадував гігантську або піщану акулу. Найбільші з відомих зубів мають висоту близько 10,4 мм. Хребетний центр цієї акули має ширину більше 12,7 см. (40 футів). Вчені припускають, що ця акула принаймні досягла 9,1 метра у загальній довжині, при максимальній довжині 12,2 метра

Скам'янілий амоніт

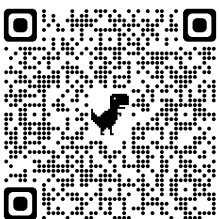
Амоніти (*Ammonoidea*) — підклас вимерлих морських головоногих молюсків. Назва походить від імені єгипетського бога Амона Фіванського, який мав закручені баранячі роги, схожі за формою з мушлями цих молюсків. Існували як численна (описано близько 3000 видів серед викопних решток) і дуже поширена група тварин 200–65 млн років тому (від Девонського до Крейдового періоду). Вимерли в кінці Крейдового періоду в ході Крейдового вимирання.

Зовні нагадували сучасних наутилусів. Мали зовнішню мушлю (найчастіше — правильної форми, деякі види — неправильної), закручену у спіраль та розділену перегородками на камери; в останній, найближчій до устя камері розміщувалося тіло молюска, який постійно мігрував у новоутворені камери, залишаючи старі заповненими повітрям і частково водою. Усі камери були з'єднані з тілом амоніту спеціальною трубкою — сифоном, що проходив через отвори в стінках камер і давав змогу регулювати плавучість мушлі. Найстаріша перша камера (так званий протококс), з якої починався розвиток амоніта, розташовувалася в центрі спіралі й мала діаметр менше міліметра. Загальний розмір мушлі становив від 1 см до 2 м у діаметрі. Стінка мушлі амонітів складалася з трьох шарів, товщина мушлі коливалася від частки міліметра до одного сантиметра у великих форм.

Амоніти жили лише в морській воді, де полювали як хижаки на інших безхребетних тварин. За характером рухів і способом життя входили до складу планктону, бентосу чи нектону океану. Залишків м'якого тіла амонітів майже не знайдено, тому їхню будову встановлено з припущеннями: ймовірно, вони мали 8–10 коротких щупалець-рук, укритих присосками або гачками; добре розвинені складні очі; чорнильний мішок; дихали зябрами; мали своєрідні нижні щелепи, які використовували ще й як кришечки, що закривали устя мушлі.

Цікаві факти

З амонітами, викопні рештки яких були відомі людині з найдавніших часів, пов'язана велика кількість легенд й вірувань. Наприклад, в Ірландії, де немає змій, вважали, що покровитель острова святий Патрік винищив цих плазунів, обернувши їх на каміння, і саме викопні рештки мушель амонітів слугують доказами цієї легенди як «скам'янілі змії». У міфології багатьох народів мушлі амонітів були добрим талісманом, що приносить щастя, достаток й здоров'я.

Скануй QR-код, та заходь на сторінку товару!

